

Царьтъ въ Свищовъ

Лѣй се Дунаве славяскій,
Въ тие прѣлести хълми,
Лѣй се ти потокъ гигантскій,
Лѣй се, радостно шуми!

Ти отъ вѣкове тукъ стѣнешъ
Съ кървь и сълзи сѣ залянъ
Шумишъ пляскашъ и се пѣнишъ,
Като свързанъ великанъ.

Колко скърби сж мржѣли
Твойто еждраво чело;
Колко жертви сж покрили
Твойто, Дунаве, лѣгло!

Но падна тирана бѣсенъ!
Шуми, Дунаве, шуми,
И подобно мойта пѣсенъ
Тонъ пѣ-ясенъ приемѣ!